

أُمِرْتُ أَنْ أَسْجُدَ عَلَى سَبْعَةِ أَعْظَمٍ

از ابن عباس رضی اللہ عنہما از پیامبر صلی اللہ علیہ وسلم روایت است کہ فرمود: «أُمِرْتُ أَنْ أَسْجُدَ عَلَى سَبْعَةِ أَعْظَمٍ: عَلَى الْجَنَّةِ وَأَشَارَ بِيَدِهِ عَلَى أَنْفِهِ، وَالْيَدَيْنِ، وَالرُّكْبَتَيْنِ، وَأَطْرَافِ الْقَدَمَيْنِ، وَلَا تَكْفَيْتِ الثِّيَابَ وَالشَّعْرَ» یعنی: «به من امر شده کہ بر روی ہفت استخوان و پیشانی سجدہ کنم، و با دستشان بہ بینی، دو دست، دو زانو و اطراف پاهایشان اشارہ کردند، و اینکہ لباس و موها را [در داخل نماز] جمع نکنیم»
[صحیح] [متفق علیہ]

پیامبر صلی اللہ علیہ وسلم بیان داشته‌اند کہ اللہ متعال ایشان را امر کرده‌اند کہ در نماز بر ہفت عضو از اعضای بدن سجدہ کند، یعنی: نخست: پیشانی، یعنی قسمت صاف صورت، بالای بینی و چشمان. و پیامبر صلی اللہ علیہ وسلم بہ بینی خودشان اشارہ کردند، تا بیان دارند کہ پیشانی و بینی یک عضو از این اعضای ہفتگانه ہست، با تاکید بر اینکہ سجدہ کنندہ با بینی خویش زمین را لمس کند. عضو دوم و سوم، دستان ہست. عضو چہارم و پنجم، زانوہا ہست. عضو ششم و ہفتم، انگشتان پاہا ہستند. و امر کردند کہ موہایمان را در نماز نبندیم، یا در هنگام سجدہ لباسمان را برای محافظت از آن جمع نکنیم، بلکہ آن را رها سازیم تا بہ زمین بیفتد و ہمراہ با اعضا بہ سجدہ رود.

<https://sunnah.global/hadeeth/prs/show/10925>

